

[Elin Appel.]

ende sociale Arbejde, jeg har set udført, et Arbejde, der ikke kan værdsættes og paaskønnes nok.“

Jeg har anført dette for at understrege, at saa betydningsfulde Institutioner som Børneplejestationerne, der er gaaet forrest og ivrigst maaske i Arbejdet for vore spæde Børn, nu ikke bør skubbes til Side som overflødige. Jeg tror heller ikke, at dette er den højtærede Indenrigsministers Mening, men jeg vil henstille til den højtærede Minister at overveje, om det ikke er nødvendigt udtrykkeligt at bemærke dette i Loven.

Min anden Betænkelse er den, at jeg er bange for, at dette udmærkede Lovforslag mod dets Hensigt kan komme til at virke hemmende paa Sundhedsplejerskeinstitutionen, fordi en Del Kommuner og Amdsraad siger enten-eller og ikke baade-og. Jeg ved, at det er baade den højtærede Indenrigsministers og Sundhedsstyrelsens udtrykkelige Hensigt, at Spædbørnene baade skal have Tilsyn af Sundhedsplejersken og af Lægen, men jeg er ikke sikker paa, at det altid vil blive saadan i Praksis i de mange Kommuner, hvor der endnu ikke findes Sundhedsplejersker. Og dertil maa jeg sige, at med al Respekt for tre Lægeundersøgelser betyder Sundhedsplejerskernes Arbejde langt mere, fordi de kommer langt hyppigere, ca. hver 10de Dag i den første Maaned, ca. hver 14de Dag i de næste 5 Maaneder og siden een Gang maanedlig, det vil sige ca. 19 Gange i Løbet af det første Aar. Sundhedsplejersken skal naturligvis ikke kurere paa Børnene, men hun skal henvise til Læge, naar hun ser, de fejler noget, og det maa enhver erfaren Sundhedsplejerske kunne se, som enhver agtpaaagivende Mor kan det. Men Sundhedsplejerskens største Betydning er maaske den, at hun kan hjælpe Moderen til at passe Barnet rigtigt ved at give gode og hyppige Raad det første Aar igennem, og det er meget tiltrængt; der er alt for mange Mødre, der ikke har Begreb om at passe Smaabørn, og mange, der passer dem efter Bedstemoderens Forskrifter, og de er nu ikke altid lige gode i vore Tider.

Jeg vil gerne her understrege, hvad det tidligere Medlem af Tinget Fru Inger Gautier Schmit som Ordfører for vort Parti sagde i 1937, nemlig dette, at vi Kvinder bør sætte en Ære i at kende lidt til Barnepleje, før vi bliver Mødre, og ikke bruge det første Barn som Prøveklud; det er dog her, vi har vort tungeste Ansvar, fordi vi skal bære det alene. Det oplysende Arbejde, der

gøres paa dette Omraade, er derfor overmaade vigtigt og har sikkert ogsaa bragt Resultater, men der er lang Vej tilbage. Derfor mener jeg, at Sundhedsplejerskeinstitutionen er en af de bedste Institutioner, der er skabt herhjemme paa dette Omraade, og jeg finder, at der er Grund til paa mange Mødres Vegne at takke Medicinaldirektøren for det Initiativ, han har udfoldet paa dette Omraade.

Jeg kan oplyse, at Dødelighedsprocenten for Børn under 1 Aar har vist en meget stor og glædelig Nedgang i de senere Aar. I 1936 var Dødelighedsprocenten 6,7, relativt højere end i de fleste andre Lande. Siden er den gaaet gradvis nedad, indtil den i 1943 var 4,8. Dette skyldes sikkert baade bedre Oplysning, Børneplejestationerne og Sundhedsplejerskerne. Vi har for Øjeblikket godt 200 Sundhedsplejersker i Landet, et fint Resultat paa 9 Aar. Der kan i alt bruges ca. 400, men de er ikke færdiguddannede. Der uddannes aarligt ca. 30 paa Kursus for ledende Sygeplejersker og Sundhedsplejersker ved Aarhus Universitet. Der er mange flere, der søger at komme ind, men der er ikke Plads — et Forhold, som jeg mener bør afhjælpes.

De samlede Udgifter til Sundhedsplejerskerne ligger imellem $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det vil sige at det vil blive det dobbelte, altsaa mellem $2\frac{1}{2}$ og 3 Mill. Kr., naar hele Landet er dækket. De 3 Lægeundersøgelser i det første Aar vil alene koste $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa lige saa meget som vor Sundhedsplejerskeordning for Tiden koster. Jeg kan ogsaa tilføje, at det er udregnet, at en Sundhedsplejerske ikke koster mere end en Seng paa et Hospital.

Nu er jeg bange for, at nogle Kommuner maaske vil være ængstelige for begge Udgifter, Udgifterne baade til Lægetilsyn og til Sundhedsplejersker, og derfor vil jeg henstille til den højtærede Indenrigsminister sammen med et eventuelt Udvalg at overveje, hvordan dette Lovforslag kan gennemføres, saaledes at det ikke mod sin Hensigt saboterer Sundhedsplejerskeinstitutionen.

Jeg er klar over, at det ikke er for meget, at vore Spædbørn faar baade Lægetilsyn og Tilsyn af Sundhedsplejersker, og jeg vil gerne understrege, at jeg ikke mener, at vi skal have et Enten-eller, men at jeg er bange for, at saavel Amter som Kommuner vil vige noget tilbage for det Baade-og, som er nødvendigt. Men med disse Betæneligheder, som jeg understreger ikke angaar Lovforslaget i dets Helhed, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.